

Bus, buss och en dirigerande midsommarstång

Om man har två föräldrar som spelar i musikkårer. Och pappan dessutom kör en av bussarna när det ska resas ut och tävlas i Europa. Då är stigen liksom väl upptrampad.

Så var det för 33-åriga Sofia Edholm, eller Bringemark som hon hette då. Mamma Marie spelade valthorn, pappa Michael spelade bas. Själv ville hon helst börja med klarinett, men blev övertalad att ta valthornet, som mamma.

Det har hon inte ångrat, särskilt som hon senare spelade ihop med mamma i stadsmusikkårens hornsektion.

– Det var inte bara jag som föddes in i musikkåren. Det var ganska vanligt. Man liksom bara skulle börja spela. Tomas Herrgårdh var min lärare och han fick in mig i ungdomsmusikkåren, berättar Sofia via messenger från Göteborg.

Sofia Edholm (fd Bringemark) började i Mumk 2001 och slutade cirka tio år senare.

Idag spelar hon inte längre. När mamma gick bort 2014 var det inte roligt längre. Då hade hon sedan ett par år flyttat till Göteborg och fått barn ihop med sin Erik.

– Men nu när jag har egna barn har jag tänkt en del på det här med vad man vill föra över till sina barn. Det slog mig att jag bara har positiva minnen från den tiden. Det känns nästan som jag fortfarande är med i musikkåren, säger hon.

Vuxna som tror på en. Det kanske är en del av förklaringen. För det var inte enkelt att börja i ungdomsmusikkåren. Samtidigt som Sofia och kompiserna Lina Pettersson började, två nya hornister i orkestern, så slutade flera äldre.

– Tomas jobbade stenhårt med oss, och tjatade på oss. Vi nötte stämmorna för honom. Och jag som aldrig övat i hela mitt liv... Vi fick kämpa, säger Sofia och ler åt minnet.

Linnéa Öhman och Sofia, 2004.

Hon kom med som 13-åring 2001. Samma år som Tomas Herrgårdh tog över som dirigent efter Arvid. Redan första sommaren, juni 2002, var det resa till Bournemouth och orkestertävling.

Själva tävlingarna har Sofia inte så mycket koll på, i alla fall inte resultaten, men det gick alltid bra för den samspelta musikkåren från lilla Mjölby. Bland de tre bästa i Sverige, och man hävdade sig väl utomlands också.

Sofias minnen handlar mer om bus och buss.

*Resan till Heikendorf 2006.
Övre raden fr v Amanda
Burman Rimstedt, Karl
Henriksson, Robert Åslund och
Niclas Pettersson. Nedre raden
fr v Emil Danielsson, Sofia,
Linnéa Öhman, Linda
Björkman, Malin Öhlin (fd
Björkman).*

– För en del av de yngsta var det lite skrämmande och ovant att resa iväg så där.

Sofia hade inte de problemen. Hon hade ju varit med förr. Hon hängde med när mamma och pappa reste med stadsmusikkåren och Boxholms musikkår. I Bad Bramstedt i Tyskland hade hon varit flera gånger.

Emelie Edholm (fd Adolfsson), Andreas Andersson, Eric Haag, Amanda Burman Rimstedt och Niklas Åslund pustar ut.

Att bo hemma hos tyska familjer kunde vara nervöst får många ungdomar, men inte heller det var något nytt för Sofia. Föräldrarna hade inkvarterats hos samma familj flera gånger när även hon var med, och man hade blivit goda vänner.

– Så det var inte något nytt för mig. Jag minns mest allt bus i bussen.

2004 reste kåren iväg över midsommar. Bussarna packades fulla. Med instrument förstås. Men även med midsommarmat. I Schweinfurt där man mellanlandade på midsommarafton blev det svensk midsommarmat. Maten dukades upp. Men midsommarstång hade man ingen.

– Vi fixade blommor och klädde Tomas till midsommarstång, minns Sofia och visar bilden där han står med armarna ut och med blomsterkransar på handlederna.

Dirigenten Tomas Herrgårdh agerar stång under midsommarfirandet i Schweinfurt, Tysklandsresan 2004, där det även bjöds på sill, köttbullar och jordgubbar.

Kompisgäng fanns det ju både på resor och på veckoövningarna på fredagarna där hemma. Men Sofia pratar gärna om andan som fanns, att de äldre tog hand om de yngre. Ett system som hon värdesätter och menar är unikt.

– I många andra sorters föreningar delar man upp i åldersgrupper. Det är även vanligt att man delar upp efter hur duktig man är. Man toppar lagen. I Mumk var det en självklarhet att ta hand om varandra.

Sofia fick även ta hand om lillbrorsan Gustav som är tre år yngre än henne och spelade trombon i kåren.

– Jag minns att han var väldigt blyg då. Det är han inte idag. Jag tror att han kände sig välkommen av de äldre.

Amanda Burman Rimstedt, Linda Björkman, Emelie Edholm (fd Adolfsson) och Sofia under resa till Tyskland 2004.

De unga musikanterna blev efter hand både samspelade och sammansvetsade, oavsett ålder. Och blygseln försvann snart helt.

– Man har stått och bytt kläder på många konstiga ställen från uniform till vanliga kläder. Det var inte så känsligt.

Niornas karneval 2004, Kungsvägen i Mjölby. Är det första och sista gången Mimmi (Sofia) och Musse Pigg spelar i Mumk?

Mot slutet av 00-talet var Sofia med parallellt i Mumk och stadsmusikkåren. Det blev dock färre resor mot slutet. Hon började jobba och därefter plugga på LiU.

Nu bor Sofia i Göteborg med Erik som jobbar på Volvo och barnen Sigrid, 7, och Ylwa, 4. Sedan tre år har de ett radhus. Sofia är just nu tjänstledig för studier i textilt hantverk på distans på folkhögskola. Riktig vad det ska leda fram till vet hon inte idag.

– Kanske något inom återbruk och hållbar textilindustri.

Sofia bor idag i Göteborg med man och två döttrar.

Mumk på 00-talet

- 2000 bjöds Mumk in till världsutställningen Expo 2000 i Hannover.
- 2001 slutade Arvid Johansson som dirigent efter 15 år och ersätts av Tomas Herrgårdh
- 2003 firade RUM 25 år i Örebro. Mjölbykåren tävlade och kom tvåa även här.
- 2004 reste Mumk på en midsommarresa till Tyskland 2004.
- 2005 var det konsert- och marschtävling i Zürich.
- 2006 fyllde Mumk 50 år och ordnade orkesterfestival.
- 2008 besöktes Schweinfurt och tjeckiska Cheb.
- 2009 gästades nationaldagsfirandet av Kronprinsessan Victoria.

Läs mer om Mumks historia i Rolf Nilssons kapitel om Mjölby Ungdomsmusikkår i boken *Musik i Mjölby. En musikalisk resa i tiden.*

Text: Sune Johansson

Foto: privat